

הכנסת העשרים וחמש

יוזם : חבר הכנסת משה פסל

3954/25/פ

הצעת חוק לתיקון פקודת מס הכנסה (שווי השימוש ברכב או ברדיו טלפון נייד), התשפ"ד–2023

1. תיקון סעיף 2 בפקודת מס הכנסה¹, בסעיף 2(2) –

(1) בפסקת משנה (ב), המילים "רכב או" – יימחקו ;

(2) אחרי פסקת משנה (ב) יבוא :

"(ג) (1) בפסקת משנה זו –

"המחיר הממוצע" – סך כל המחירים לצרכן, לפי מחירון היבואן התקף בכל אחד מימי שנת הרישום לראשונה, מחולק ב-365 או במספר הימים שחלפו מיום רישום הדגם לראשונה עד סוף שנת המס, לפי העניין ;

"המחיר המקורי" – מחיר הרכב לצרכן של רכב ראשון מדגם ביום רישומו לראשונה או ב-1 בינואר בשנת הרישום, המאוחר מבין השניים ;

"המחיר המשוער" – המחיר המקורי של דגם הרכב כשהוא מוכפל ביחס השערים ;

"המחיר המתואם לצרכן" –

(1) בשנת רישומו של הרכב לראשונה – המחיר המקורי ;

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 6, עמ' 120.

(2) החל בשנת המס העוקבת לשנת הרישום של הרכב לראשונה – התוצאה המתקבלת מהכפלת יחס המדדים בסכום המתקבל מחיבור המחיר המקורי והפרש ההתאמה, ובלבד שאם הפרש ההתאמה שהוא מחולק במחיר המקורי נמוך בערכו המוחלט מ-1%, יוכפל יחס המדדים במחיר המקורי בלבד ;
והכל לא יותר מסכום של 600,000 שקלים חדשים ;

”הפרש ההתאמה” – הנמוך בין שני אלה :

(1) התוצאה המתקבלת מהפחתת המחיר המשוער מהמחיר הממוצע, ואם התוצאה המתקבלת נמוכה מאפס – אפס ;

(2) התוצאה המתקבלת מהפחתת המחיר המקורי מהמחיר הממוצע ;

”יחס המדדים” – המדד הידוע ביום 1 בינואר של כל שנת מס, מחולק במדד הידוע ביום 1 בינואר בשנת רישומו של הרכב לראשונה ;

”יחס השערים” – שער החליפין הממוצע של מטבע היבוא של דגם הרכב בשנת רישומו של הרכב לראשונה, מחולק בשער החליפין הידוע ב-1 בינואר של שנת הרישום האמורה, אך לא פחות מ-1 ;

”מחיר הרכב לצרכן” – כל אחד מאלה, לפי העניין :

(1) מחיר לפי מחירון היבוא, לרבות כל האבזרים והמכלולים שהתקין יצרן הרכב בתהליך הייצור כחבילה בסיסית, ולרבות אבזרי חובה על פי דין גם אם הם מותקנים בארץ ותוספות כמפורט להלן גם כשאינן חלק מהחבילה הבסיסית: חלון בגג, כריות אוויר, מערכת לשמירת יציבות הרכב, תיבת הילוכים אוטומטית, מזגן אוויר, הגה כוח ומערכת ABS, וכולל מס ערך מוסף כמשמעותו בחוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1975² (להלן – מע"מ), ולמעט מחירי מבצע והנחות;

(2) אם הוא רכב ביבוא אישי שאין לו יבוא מסחרי מקביל – ערך הרכב שנקבע לצורך המכס, בתוספת המכס, מס קנייה ומע"מ שיש לשלם בעת ייבואו או שהיה צריך לשלם אלמלא נקבעו פטורים והפחתות, ובתוספת פחת שימוש;

"מטבע יבוא" – סוג המטבע שבו שולמה לספק הרכב התמורה;

"פחת שימוש" – שיעור של 1% לכל חודש מהמועד שבו נרשם הרכב לראשונה לתנועה בדרכים במדינת חוץ עד ייבואו לישראל.

(2) (א) השווי לכל חודש של השימוש ברכב, למעט אופנוע כאמור בפסקת משנה (ב), שהועמד לרשות העובד, יהא התוצאה המתקבלת מהכפלת המחיר המתואם לצרכן של הרכב בשיעור שווי השימוש ובמכפיל הפחת שהוא מעוגל לסכום הקרוב שהוא מכפלה של 10 שקלים חדשים; ובלבד שהשווי לכל חודש של השימוש ברכב לא יפחת מהתוצאה המתקבלת מהכפלת שיעור שווי השימוש בסכום של 60,000; לעניין פסקת משנה זו –

"שיעור שווי השימוש" – 2.48%; שר האוצר, באישור ועדת הכספים של הכנסת רשאי לשנות את השיעור האמור ובלבד שלא יפחת מ-2% ולא יעלה על 3%.

² ס"ח התשל"ו, עמ' 52.

"מכפיל הפחת" – בשנת רישומו של הרכב – 1 ; החל בשנת
המס העוקבת לשנת רישומו של הרכב, בכל שנה,
יופחת 0.1, ובלבד שלא יפחת מ-0.1.

(ב) השווי לכל חודש של השימוש באופנוע, שסיווגו L3
שהועמד לרשות העובד, יהיה 750 שקלים חדשים.

(3) (א) הסכומים שבפסקאות משנה (1) ו-2(ב) יתואמו ב-1
בינואר בכל שנת מס.

(ב) כל סכום שתואם כאמור בפסקת משנה (א), יעוגל
לסכום הקרוב הוא מכפלה של 10 שקלים חדשים.

2. תחילתו של חוק זה בשנת המס 2024.

תחילה

דברי הסבר

סעיף 2 בפקודת מס הכנסה קובע בין היתר, כי שוויו של רכב שהועמד לרשותו של העובד יהיה חייב במס. כיום תקנות מס הכנסה (שווי שימוש ברכב) קובעות כי שווי השימוש ברכב לכל חודש מחושב על פי מחירו המקורי של רכב חדש, ללא התחשבות במשך הזמן בו נמצא הרכב בשימוש ובפחת הנגרם לו בשל כך; זאת על ידי הכפלת המחיר המקורי בשיעור שווי השימוש, שכיום עומד על 2.48%.

בהצעת החוק מוצע לשנות הסדר זה כך שהערכת שווי השימוש של רכב שהועמד לרשות העובד תכלול את השווי של ירידת ערך הרכב במהלך שנות שימוש.

על כן, מוצע כי בנוסף על הכפלת מחיר הרכב בשיעור שווי השימוש, יוכפל המחיר גם במכפיל הפחת. על מנת לשמור על גמישות מוצע כי שיעור שווי השימוש ייקבע בתקנות שיתקין שר האוצר, וינוע בין 2% ל-3%. מכפיל הפחת בשנה הראשונה לשימוש ברכב יעמוד על 1 ויפחת מדי שנה ב-0.1, כך ששווי השימוש ברכב יפחת גם הוא בכל שנה בשיעור זה.

כן מוצע להגביל את שווי השימוש המינימלי, אשר ישקף את ערכו הבסיסי של רכב תקין ומבוטח העומד לשירות העובד שמוערך ב-60,000 שקלים חדשים. לפיכך, שווי השימוש המינימלי ברכב בכל חודש, ינוע בין 1,200 לבין 1,800 שקלים חדשים, כתלות בשיעור שווי השימוש שייקבע על ידי שר האוצר. דרך חישוב זו תביא לכך ששווי השימוש ברכב ממוצע יגיע לשווי השימוש המינימלי לאחר כחמש שנות שימוש מלאות.

כן מוצע להגדיל את תקרת שווי הרכב המקורי ל-600,000 שקלים חדשים, אשר היום עומדת על כ-500,000 שקלים חדשים בלבד, ולקבוע כי שווי השימוש של אופנוע שהועמד לרשות העובד יהיה 750 שקלים חדשים בחודש, כאשר הסכומים המופיעים בהצעת חוק זו יתואמו ב-1 בינואר בכל שנה.

הצעות חוק דומות בעיקרן הונחו על שולחן הכנסת העשרים וארבע על ידי חבר הכנסת אביר קארה וקבוצת חברי הכנסת (פ/24/549), על ידי חבר הכנסת מכלוף מיקי זוהר (פ/24/121) ועל ידי חבר הכנסת שלמה קרעי (פ/24/1575).

הצעות חוק זהות הונחו על שולחן הכנסת העשרים וחמש על ידי חבר הכנסת מכלוף מיקי זוהר (פ/25/338), על ידי חבר הכנסת שלמה קרעי (פ/25/340) ועל ידי חברת הכנסת שרון מרים השכל (פ/25/343).

הצעת החוק זהה לפ/25/343 ולפיכך לא נבדקה מחדש על ידי הלשכה המשפטית של הכנסת.

הוגשה ליו"ר הכנסת והסגנים
והונחה על שולחן הכנסת ביום
א' בחשוון התשפ"ד (16.10.2023)